

1. Nära en fotbollsplan på den skånska slätten. Petter sitter i sina hantverkarbyxor och väntar på dotterns träning. Bredvid sitter Albin i löparkläder och scrollar på telefonen.

ALBIN

(läser på telefonen) Enligt den här så är det rätt att kalla jättekannibaler för jättekannibaler. Biologiskt sett är dom människor. Även om dom är jättestora. *(försöker få kontakt med Petter, som nonchalerar honom)* Och äter människor.

Klaudia, klädd i sina tränarkläder, kommer fram till dem.

ALBIN

Hej!

Klaudia nonchalerar Albin och går upp till Petter.

KLAUDIA

(kan knappt tro det själv) Jag har blivit vräkt.

PETTER

Va – vräkt?

KLAUDIA

Ja – vräkt. Dom kom och sade upp mig precis. Jag har till månadsskiftet att hitta nytt.

PETTER

Det kan dom väl inte göra. *(till Albin)* Eller hur?

ALBIN

Nä. Det är inte lagligt, det måste vara uppsägningstid.

KLAUDIA

Men dom har en köpare. Så jag åker ut.

PETTER

Men Albin har rätt – det är inte lagligt. Även om det är ny ägare. Ditt hyreskontrakt gäller.

KLAUDIA

Men jag har ju inget kontakt. Det är ju dressyrstallet på jären som äger det – och det är ingen riktig lägenhet, det är ju inte godkänt för det. Det är svart hela skiten.

ALBIN

Enligt avtalslagen gäller det ändå.

KLAUDIA

(till Petter) Du måste ta Lova, hon måste flytta in hos er.

PETTER

Men du, dom på Bruksgatan, dom nyrenoverade arbetarlängorna där. Dom är inte uthyrda allihopa än.

KLAUDIA

Hur fan skulle jag ha råd med det – dom är ju svindyra!

PETTER

Men tills du hittar nåt billigare bara.

KLAUDIA

Va fan, ska jag gå till Attendo då och be om löneförhöjning ett par månader?

PETTER

Har du inget undanstoppat?

KLAUDIA

Nej! Jag har inget "undanstoppat" – hur fan skulle det gå till? Du måste ta Lova, hon kan inte bli hemlös.

PETTER

Det är klart hon inte kommer bli hemlös. *(till Albin)* Vi hittar nåt till dig så klart.

ALBIN

Ja. Asså han som bor mitt emot mitt jobb, han hyr ut sitt attefallshus, det vet jag. Det är ju i Eslöv då, så klart – men det är säkert jäkligt prisvärt.

PETTER

Se! Det låter ju skitbra. *(till Albin)* Är det han med veterantraktorn?

ALBIN

Mm.

PETTER

(till Klaudia) Han är trevlig.

KLAUDIA

(till Albin) Är det ... inrett och fint och så?

ALBIN

Ja, det tror jag, det är fint från utsidan i alla fall. Han har haft gästarbetare boende där, det vet jag.

KLAUDIA

Ja, men kanske ... kanske det funkar. Ett tag i alla fall. Jag kan ju ta bilen till jobbet. *(till Petter)* Men du måste ta Lova då.

PETTER

Men hon kommer ju vilja bo med dig. Och attefallshus är ju ganska stora ändå. *(till Albin)* Vad är dom – trettiofem kvadrat?

ALBIN

Trettio –

KLAUDIA

(avbryter, till Petter) Men vad fan har hon en pappa för då! Om du aldrig är till hjälp. Albin är ju för fan mer involverad än du.

PETTER

Det är fan inte sant.

KLAUDIA

Du tar ju inte ens fotbollsträningen längre; idag är det Tolleman som ska träna dom.

PETTER

(till Albin) Jaha, det är därför det stod en jävla Tesla på parkeringen.

KLAUDIA

Men hallå – allvarligt! Varför kan du inte ens göra det?

PETTER

Det är inte samma klubb längre.

KLAUDIA

Nä, och det är *bra*. Nu kan det bli en klubb för ungarna – och inte för elva gubbar i division fyra.

PETTER

Om det bara var Tälleman skulle jag kunna köra över honom. Men nu är det hela medelklassmaffian.

KLAUDIA

Jo men, och dom lyssnar fortfarande på en erfaren tränare.

PETTER

Det gör dom inte, dom sitter borta på nya området och pratar ihop sig – och när dom väl har fått nåt på hjärnan, då släpper dom det inte.

KLAUDIA

Så du ska bara sitta hemma och tjura då?

PETTER

(efter ett ögonblick) Jag tycker vi borde byta klubb.

KLAUDIA

Nej. Hon trivs i laget.

PETTER

Jag har börjat fundera lite på att flytta.

KLAUDIA

(överrumplad) Du? Albin då?

ALBIN

Vi har bara pratat jättelite om det.

PETTER

Så det kanske inte är så dum tajming ändå. Med din lägenhet.

KLAUDIA

Och vår dotter då? Får inte hon var med och bestämma?

PETTER

Det är klart hon får. Men hon är också bara tio.

KLAUDIA

Och när hade du tänkt prata med mig om det!

PETTER

Ta det lugnt! Jag har bara *börjat* fundera på det, det är inget som händer imorgon.

KLAUDIA

Och var tänker du att du ska bo då?

PETTER

Men du vet, det börjar gå ganska bra nu. För firman och i sociala medier och så – och ser nästan ut som om det skulle gå att leva på. Om man lever billigt.

KLAUDIA

Du ska bygga custombilar? Det kan du väl för fan göra här.

PETTER

Men det här med battlecars börjar verkligen ta fart. Det ligger i tiden. Jag har två beställningar på gång. Och för att få riktigt bra content, så jag borde jag nästan fundera på att flytta ut verksamheten lite mer i vildmarken.

KLAUDIA

Vad fan i helvete – är du helt jävla tappad! Du har en dotter. Hur passar Lova in i det här? (*vänder sig till Albin, innan Petter hinner svara*) Och vad säger du om allt det här! Är du med på det här, eller? Eller har du inget att säga till om?

ALBIN

Vi har allvarligt bara pratat om det i en kvart; vi har inte ens *börjat* komma fram till nåt.

PETTER

(till Klaudia) Jag bara leker med tanken. Och det är därför jag pratar med dig nu. Så du är involverad – från början.

ALBIN

Ja, vi bara leker – med tanken.

KLAUDIA

Men tack som fan. Jag känner mig jävligt speciell nu.

PETTER

(till Albin) Men tänk dig en övergiven bensinmack, nånstans i skogen. Och så ställer man husbilen där, och så renoverar man upp verkstaden. Sen köper vi en Toyota Hilux, och moddar den fullt ut för Ragnarök, det skulle vara så jävla smutt.

KLAUDIA

Var fan hittar du en övergiven bensinmack?

PETTER

Söder om Vetlanda till exempel; jag vet en där.

KLAUDIA

Så du ska flytta tjugo mil härifrån! Och Lova och jag då?

PETTER

Men bara lek med tanken en minut. Det går att hitta hus för långt under miljonen där. Du skulle kunna få en trädgård igen.

KLAUDIA

Ska jag flytta med också?

PETTER

Ja! Så klart.

KLAUDIA

Så ni funderar på allvar att bo i husbil i skogen. Och leva på att bygga jävla Mad Max-bilar?

ALBIN

Asså allvarligt – vi *har* bara pratat en kvart om det. Det är bara en idé.

PETTER

Så du tycker det är en skitidé också?

ALBIN

Nej. Nej. Det är bara en stor omställning, att ta in, i huvudet. Det tar en stund. Det kanske är en jättebra idé.

KLAUDIA

(till Petter) Seriöst alltså – du blir ju knäpp av att inte hålla på med fotbollen. Du behöver det för att ha nåt att tänka på. Det är inte bra för dig att inte ha nåt sammanhang att vara i.

PETTER

Battlecars är ett stort community – särskilt i USA.

KLAUDIA

Men du är inte i USA, du är i fucking Skåne!

PETTER

Inte länge till kanske!

KLAUDIA

Jävla skillnad på Småland!

PETTER

Du! Hade jag fått precis som jag hade velat hade jag fan flyttat till Norrland.

ALBIN

(uppmärksammat något utanför scen och försöker lugna ner dem) Hallå!
Lova och dom är på B-planen – hon ser er.

Kludia och Petter lugnar ned sig.

PETTER

Vill Lova ens fortsätta med fotbollen?

KLAUDIA

Ja, det är klart hon vill.

PETTER

Hon bryr sig inte om fotboll, jag tror inte det.

KLAUDIA

Inte som du. För henne är det bara nåt att göra med Line, och dom andra. En lek. Och det är så ska vara. Bara en lek. För barn.

PETTER

Du, innan matchen i söndags – när Lova fick sin nya regnbågsbindel. Då stod hela medelklassmaffian i kö för att ta bilder på den. Vad fan har det med fotboll att göra. Jag blir galen, jag pallar inte med dom.

KLAUDIA

Du är gay! Det är *din* fucking flagga.

PETTER

Jag är inte gay.

KLAUDIA

(skarpt, men tyst) Du bor ihop med en skäggig snubbe som knullar dig i röven – vad fan är du då!

ALBIN

Hey, hör ni! Lova kollar fortfarande.

Kludia och Petter samlar sig igen.

ALBIN

(efter ett ögonblick) Vad bråkar ni ens om? Vet ni ens det?

Paus.

PETTER

Ja.

KLAUDIA

Jaha – vad då?

PETTER

(till Albin) Jag vill inte bo här längre. Jag vill inte det, jag är ledsen.

* * *

2. Ett år senare, samma plats.

Albin och Klaudia är mitt i ett allvarligt samtal.

ALBIN

Mm ... *(kort paus)* Jag ska vara helt ärlig med dig. Jag tycker absolut att du ska flytta, om du känner så. Det tycker jag.

KLAUDIA

(efter ett ögonblick) På allvar? Jag trodde att du skulle säga precis tvärtom.

ALBIN

Varför då – jag tänker ju på vad som är bäst för dig, det gör du aldrig själv. Jag tror att det skulle vara bra för dig i slutändan. Och då tror jag att det blir bra för Lova också. I alla fall om man ser långsiktigt.

KLAUDIA

(halvt på skoj) Och du vill inte bara få väck mig då?

ALBIN

Nej! Fan, vad taskigt du är – jag försöker bara vara på din sida.

KLAUDIA

Jag skojade bara, du behöver inte ta åt dig.

ALBIN

(orolig att han avslöjade sina bakomliggande motiv) Jaha ... jag ... Ibland är det svårt att veta med dig.

KLAUDIA

Jag är bara förvånad. Du gjorde ju allt för att inte Petter skulle flytta ut i skogen med sina terrängbyggen.

ALBIN

Det gjorde jag väl inte.

KLAUDIA

Det är klart du gjorde. Tror du jag blind eller?

KLAUDIA

(fortsätter när hon inte får svar) Du bearbetade honom ett halvår minst, med små pikar och skit. *(skämtar)* Du är fan precis som en kärring.

ALBIN

Det är inte sant! Det är det inte. Han får göra vad han vill. *(kort paus)*
Det är i alla fall inget jag gjorde medvetet. Det går bra för firman. Jag bara tyckte ... det var att dra det lite väl långt. Det är väl inget konstigt att jag faktiskt vill bo i ett hus. Med toa.

KLAUDIA

Nä, det är inte det minsta konstigt.

ALBIN

Och i alla fall en *möjlighet* att bilda familj. Som en normal.

KLAUDIA

Fan vad du tar åt dig då. Jag är ju på din sida, det har jag varit hela tiden.

ALBIN

Det känns som om du pikar mig för nåt.

KLAUDIA

Förlåt. Jag bara ... Jag trodde verkligen att du skulle säga det var en dum idé. Och så är jag ganska imponerad av att du fick honom att släppa verkstan i skogen. För det är inte ofta han bestämmer sig för nåt. Men när han väl gör det – då är det fan inte lätt att få honom att ge med sig. *(kort paus)* Han är som en jävla skämtteckning av en man ibland.

ALBIN

(uppmärksammat något utanför scen) Och när man talar om trollen.

Kludia gosar med Albin, för att reta Petter som är på väg mot dem.

PETTER

(kommer in) Akta dig, hon har tjejbaciller.

KLAUDIA

Gör det nåt om jag lånar din pojkvän lite?

PETTER

Det är lugnt, jag skickar faktura på det.

KLAUDIA

Jag har lite tufft med pengar just nu.

PETTER

Jag sätter upp det på kontot.

KLAUDIA

På allvar. Jag har lite ont om det just nu.

PETTER

Det är inga problem. Jag beställer fotbollsskor och kläder på nätet åt henne. Jag gör det i helgen, så kan hon peka och välja själv.

KLAUDIA

Vad bra – tack!

Albin signalerar till Klaudia att hon ska berätta för Petter; hon vill inte det.

PETTER

Vad då? Vad är det nu?

KLAUDIA

Ingenting.

ALBIN

Jag tycker du ska berätta.

PETTER

(efter ett ögonblick) Kom igen!

KLAUDIA

Jag leker med tanken att flytta till Stockholm.

PETTER

Hmm. *(nickar och funderar)* Okej.

KLAUDIA

Vad säger du om det?

PETTER

Jag vet inte. Jag tänker. *(paus)* Har du råd med det?

KLAUDIA

Nej.

PETTER

Varför tänker du på Stockholm?

KLAUDIA

Jag vet inte om det är så bra för Lova att växa upp här egentligen. Och det känns säkrare att vara bland folk – i centrum av allt. Det känns mer skyddat. Med jättekannibaler på Nya Guinea och Kamtjatka.

PETTER

Det är jävligt långt bort: Nya Guinea och Kamtjatka.

KLAUDIA

Jag vet. Men det känns som hela världen blir oroligare. Det känns inte tryggt här längre.

ALBIN

Jag hörde att folk gömde sig i en gruva i Kamtjatka: tusen meter under jord. Men att jättekannibalerna kom åt dom ändå, det är inte klokt.

PETTER

Om det är det som oroar dig, så tycker jag du överreagerar – det är ingen bra anledning att flytta till storstan.

KLAUDIA

Men det är inte huvudskälet. Det är Lova.

PETTER

Tror du verkligen hon skulle trivas där, i nån förort?

KLAUDIA

Asså, jag kommer ingenstans här, jag sitter där jag sitter. Attendo kommer aldrig ge mig nåt annat än en golvtjänst, dom anställer hellre en ny-exad subba som kommer in över mig. Jag måste flytta för att bli nåt.

ALBIN

Inte min sak att säga nåt, men – ja, jag tror också Lova skulle kunna utvecklas i Stockholm, tänker jag.

PETTER

Inte riktigt din sak och säga nåt om det, som sagt.

ALBIN

Nä, så klart. Prata ni. *(på väg att gå)* Jag ska ändå hålla träningen idag.

PETTER

Fotbollsträningen – varför då?

KLAUDIA

Jag bad honom.

PETTER

Han är ju handbollstränare.

ALBIN

Jag ska lära dom ta för sig mer i närkamperna, gå in med kroppstygden.

KLAUDIA

Dom är ju för snälla mot motståndarna, tjejerna.

ALBIN

(går därifrån) Inte länge till. Hej-hej!

PETTER

Han kommer skrämman livet ur dom. Handboll är fan MMA med liten boll.

KLAUDIA

Dom gillar honom, dom tycker han är rolig.

PETTER

Jag trodde det skulle var den nya: Montessorimiffot. På tisdagar.

KLAUDIA

Du, hon har bröstcancer. Var lite snäll mot henne. Behandlingen är tuff som fan, ibland måste hon ställa in.

PETTER

Det visste jag inte.

KLAUDIA

Hon lade till och med ut det i bygruppen på Facebook. För att tacka för all hjälp.

PETTER

Jag är inte med i gruppen. Det är så jävla mycket gnäll om mina bilar där.

KLAUDIA

Har du missat anfallsjoggaren då?

PETTER

Va – vad fan är det?

KLAUDIA

Det stora samtalsämnet. Tydligen är det en joggare som skriker åt folk som går på motionsslingan – och en gång till och med sprang han in en som gick på hundpromenad.

PETTER

Varför då?

KLAUDIA

För att hon inte flyttade sig tillräckligt snabbt. Det är helt sjukt. Dom vet inte vem han är heller.

PETTER

Hur kan ingen veta vem han är?

KLAUDIA

Jag vet inte. Många vet inte vem dom nya är, och dom nya vet inte vem dom gamla är.

PETTER

Hur många tror att det är jag?

KLAUDIA

Ingen. Tror jag. *(kort paus)* Och jag vet att du aldrig skulle göra nåt elakt mot en hund. Eller en kvinna.

PETTER

(efter ett ögonblick) Jag saknar det här.

KLAUDIA

Det behöver du väl inte göra.

PETTER

Ibland tänker jag att det är bara dumt att vi inte är ihop.

KLAUDIA

Du. Albin och du har verkligen nåt speciellt ihop. Du ska inte glömma det.

PETTER

Jo. *(kort paus)* Fast också inte. Ibland går det inte bara.

KLAUDIA

(skämtar bort det) Jag sade ju att ni behöver mera glidmedel.

PETTER

Jag har glidmedel. Två tuber. För att den första blev för gammal, trots att den var oöppnad. Jag visste inte ens att dom kunde bli för gamla.

KLAUDIA

Jag fattar inte varför ni gör det så komplicerat för er själva.

PETTER

Vi sitter i soffan tillsammans – och kollar på Only Fans. Det är på den nivån nu.

KLAUDIA

Det är sött, det är det. Du måste komma ihåg att det är många som sitter alldeles själv och kollar på Only Fans.

Petter försvinner besviket in i sig själv.

KLAUDIA

(efter en paus) Skulle du kunna låna mig hundratusen på två år?

PETTER

Hundratusen? Ja. Om jag hade hundratusen.

KLAUDIA

Albin säger att firman går jättebra.

PETTER

(ljuger) Jo. Fast vi måste återinvestera allt, för annars funkar det inte. Så vi har inte mycket i likvida medel.

KLAUDIA

Fick ni inte spons från Falken?

PETTER

Jo, men bara i däck och fälgar.

KLAUDIA

Ja, har du inte det, så har du ju inte det.

PETTER

(efter en paus) Jag är ledsen.

* * *

3. Ett år senare, samma plats, men fotbollsplanerna ligger tysta nu.

Albin och Petter väntar på att Klaudia ska säga något.

KLAUDIA

Nä, men ... jag vet inte hur jag ska säga det här – så jag bara säger det rakt ut. Lova vill inte träffa Albin just nu.

PETTER

Va – varför inte då?

KLAUDIA

Jag vet inte hundra procent.

ALBIN

Men det är lugnt.

PETTER

Det är väl inte lugnt heller.

ALBIN

Jag vill inte tvinga henne.

PETTER

(till Klaudia) Nä men, bara så – helt plötsligt?

ALBIN

Det är en känslig ålder: tolv.

KLAUDIA

Det är det. Och jag vet inte riktigt vad som pågår inne i hennes huvud.

PETTER

Men det är väl ändå inte okej att bara dissa folk så där, utan nån anledning.

KLAUDIA

Det är klart det finns nån anledning. Men den kanske inte är så vettig; hon är ju tolv. Precis som Albin säger.

PETTER

Jag vill nog ändå prata med henne om det.

ALBIN

Men skit i det. Behöver hon en paus från pappas pojkvän ett tag, så är väl det lugnt. Vi behöver ju inte ringa BUP för det.

PETTER

(tar in vad han säger) Jaja. Om du är lugn med det. *(till Klaudia)* Men har du *ingen* aning om varför?

KLAUDIA

(efter ett ögonblick) Jag kan väl gissa. *(kort paus)* Ni är ju inte dom mest normala grabbarna.

PETTER

Vadå, är det pojkvänsgrejen eller?

KLAUDIA

Nej. Ni är ju liksom inte delaktiga i samhället – och just nu tror jag att hon tycker det är jobbigt att deala med: att pappa är så egen.

PETTER

Men vad fan, Albin är ju normal ju.

KLAUDIA

I jämförelse med dig kanske.

ALBIN

(till Petter) Det är inte du, det är mig – hon skäms för.

PETTER

Varför då?

KLAUDIA

(till Petter) Du gör det svårt för mig också ibland. När du alltid står utanför.

PETTER

Jag är ganska säker på att vi är skilda, du.

KLAUDIA

Men vi är fortfarande Lovas föräldrar – och vi bor i samma by. Fast ofta känns det som om du bor på en annan planet.

PETTER

Det kan ju du tycka. Men jag trivs på den planeten – med Albin. Och det påverkar inte dig ett skit.

KLAUDIA

Det är klart det gör. Tolleman försökte blocka att jag skulle bli huvudtränare. Han sa: "Det är bättre att det är nån med två engagerade föräldrar." Ja, så sa han. Men då hoppade tack och lov Kajsa in och sa att det var diskriminerande – då höll han käften.

PETTER

Vilken är Kajsa?

KLAUDIA

Montessoricancern.

PETTER

Jaha.

ALBIN

Och vem fanken är Montessoricancern?

KLAUDIA

Hon, bibliotekschefen.

ALBIN

Jaha. Och varför Montessoricancer?

KLAUDIA

Därför hon har bröstcancer – och en gång pratade hon med Petter om Montessoripedagogik, och han har hatat henne sen dess.

PETTER

Och hon är alltså bibliotekschef?

KLAUDIA

Ja.

PETTER

Det var det jävligaste. Jag menar, vilken jävla fotbollsförening har en bibliotekschef i styrelsen? Dom är fan överallt nu. *(till Albin)* Det är därför jag är avundsjuk på dig, du har handbollen – där är det inte lika illa i alla fall.

KLAUDIA

Du tror att det är ett "dom". Men dom är flera stycken – olika lager. Vi har ingenjörerna och kiropraktorerna på nya området, dom är i mitten. Och sen har vi bibliotekschefen och dom i dom gamla arbetarlängorna på Bruksgatan. Dom är klart över. Och sen har vi dressyrstallet på jären. Dom är överst.

ALBIN

Är dressyrstallet överst?

KLAUDIA

Ja. Mannen är högsta hönset på MKB.

ALBIN

Å fan. Det visste jag inte.

KLAUDIA

Alla vet det. Utom ni två.

PETTER

För mig är det samma skit alltihop.

KLAUDIA

Men för mig – som faktiskt *lever* i den här byn. För mig är det inte lika lätt att bara skita i det. Och samma för Lova, som måste växa upp här. Hon måste navigera det här. Och du gör det inte lätt för henne.

PETTER

(efter ett ögonblick) Vad ska jag göra då?

KLAUDIA

Du kan väl börja med att forsla bort ett par av dina skrotbilar i alla fall.
Så att inte alla är förbannade på dig.

PETTER

Jaja.

KLAUDIA

Men på allvar! Det har ju stått en Dodge på kyrkoparkeringen sen i
vintras – och där är ju bara fyra platser, det är för fan pinsamt.

PETTER

Ja visst. Jag kan köra bort den. Det är inga problem.

KLAUDIA

Och vraken vid tågspåret också.

PETTER

(Ijuger) Dom är inte mina.

KLAUDIA

Så fan heller.

PETTER

Dom är inte mina.

KLAUDIA

(synar honom) Okej då.

Klaudia stolpar därifrån.

ALBIN

Jag tror hon vet att dom är dina. Du tog ut motorn på den där 740:n när
jag flyttade in.

PETTER

Den kommer hon inte ihåg.

ALBIN

Hon har en poäng. Det har hon.

PETTER

(motvilligt) Men vi kan väl köra bort Dodgen på onsdag då.

ALBIN

Du har en hel del skit att deala med.

PETTER

Men funkar inte onsdag då?

ALBIN

Jag menar inte bilarna. Du har en massa skit som du inte vill deala med. Och jag vill gärna ha en normal familj nån gång i framtiden.

PETTER

Vad fan menar du med det – vill du skaffa dig en fru eller?

ALBIN

Du vet precis vad jag menar.

PETTER

Men vi gör klart Toyota Hiluxen och åker på Elmia – och sen ansöker jag om konkurs. Sen skiter jag i battlecars.

ALBIN

Jag pratar om barn. Det vet du.

PETTER

Men när konkursen är klar så kan du och jag börja om.

ALBIN

Med barn?

PETTER

Med vårt förhållande. Du vet att jag vill det. Och jag vet inte ens om adoption funkar längre, Filippinerna är ju helt lamslaget av jättekannibalerna. Och det kommer bara bli värre, Vietnam verkar ju körda nu också. Det är ju uppenbart att dom rör sig västerut. Jag tror tiden är över för internationella adoptioner.

ALBIN

Så du vill inte ens försöka – är det *det* du säger?

PETTER

Jag säger bara: kan vi inte börja med *vår* relation först? Jag måste ju tänka på Lova också.

ALBIN

Ibland tror jag att du använder henne som ursäkt bara.

PETTER

Nej. Det är ett faktum bara. Som jag måste förhålla mig till.

ALBIN

(efter ett ögonblick) Det är ganska sjukt egentligen. Jag hör "jag älskar dig" från din exfru oftare än från dig.

Paus.

PETTER

Jag är ledsen.

4. Ytterligare ett år har gått. Samma plats, men det börjar skymma nu och alla har gått hem, förutom:

Klaudia städar undan koner när Petter oväntat dyker upp.

KLAUDIA

Nej! Fan heller!

PETTER

(överraskad) Men vad fan ...

KLAUDIA

Jag har messat Albin. Han får komma hit och hämta dig, jag pallar inte det här.

PETTER

Men vi har gjort slut!

KLAUDIA

Det har ni fan inte! Det här är samma skit som vanligt.

PETTER

Nä, den här gången är det slut-slut.

KLAUDIA

Det är inte slut-slut det minsta. Och det vet jag. För du tajmar alltid sån här skit – och du får fan inte komma och bli tröstad av mig nåmer.

PETTER

Fy fan, vad jävla kall du är då. Som tror att jag gör det här med mening. Som nån jävla psykopat.

KLAUDIA

Nä. Inte alls som en psykopat. Utan som en manipulativ bitch. Och jag har messat honom. Han får ta hand om det.

PETTER

Han kommer inte att komma.

KLAUDIA

Men vad är det du inte fattar! Jag vill inte ha dig här. Jag älskar inte dig. Jag hatar dig.

Det har hon aldrig sagt förut. Petter tystnar och man kan nästan se hur han stänger ned känslorna, en efter en, för att skydda dig själv.

PETTER

Okej.

Petter sänker huvudet och är på väg att gå.

KLAUDIA

Jag hatar inte dig så klart. Jag behöver space, jag kan inte bli involverad i det här igen. Det känns som om du gör det medvetet – drar in mig i det. Som nån konstig jävla taktik för att bli ihop med mig igen. Det känns så.

PETTER

Vi har höras på sms om Lova; du behöver inte träffa mig mer.

Petter vänder sig om för att gå; Klaudia plötsligt orolig.

KLAUDIA

Ge mig bilnycklarna, är du snäll – jag vill inte att du kör när du är så här.

PETTER

(efter ett ögonblick) Men jag behöver ju bilen för att ta mig nånstans.

KLAUDIA

Det behöver du inte, du ska gå hem igen. Ge mig bilnycklarna.

PETTER

Jag kan köra, jag har inte druckit.

KLAUDIA

Men jag vill inte att du kör. Ge mig bilnycklarna, är du snäll.

PETTER

Fast på riktigt – jag behöver ju bilen. Jag tänker inte gå tillbaka.

KLAUDIA

(med gråten i halsen) Och jag tänker inte berätta för Lova att hennes pappa har kört ihjäl sig.

Kludia står med handen utsträckt och väntar på nycklarna. Till sist ger han med sig och ger dem till henne.

KLAUDIA

Tack.

PETTER

Varsågod. *(kort paus)* Jag tänkte inte ställa mig på spåret, bara så att du vet. Det sitter en kamera där, sen ett par år – det var tydligen så många incidenter där, sa polisen. Så dom fick mitt reg. nummer sist. Och jag fick böter: femtusen. Lite ... strängt, tycker jag nog.

Kludia upptäcker att någon är på väg mot dem.

KLAUDIA

(tyst) Albin kommer. *(kort paus)* Prata med honom.

Albin kommer fram till dem.

ALBIN

(till Kludia) Hej-hej.

PETTER

(till Albin) Du behöver inte vara här, jag ska ta tåget in till Malmö.

KLAUDIA

Vad fan ska du göra där?

PETTER

Dom har väl hotell fortfarande.

KLAUDIA

Kan ni två inte bara sluta hålla på? Ni gör det så jävla komplicerat – och det behöver inte vara det.

PETTER

Du, vi har försökt vara rationella. Och lösa det. Hela den här grejen: det är vårt försök att vara rationella. Men det kanske inte går att lösa nåt som i grund och botten är jävligt irrationellt.

KLAUDIA

Vad är det som är irrationellt?

ALBIN

Känslor. Tror jag han menar. Och Petter har bestämt sig; han vill inte ha barn med mig, det är sjukt tydligt.

KLAUDIA

Fine. Ni är perfekta tillsammans. Men fine. Förstör allihop då. Och förstör allt för Lova också.

PETTER

Hon är tretton. Vi har inte längre nån större betydelse, det är bara Line och kompisarna och laget som gäller för henne nu.

KLAUDIA

Hon behöver fortfarande en någorlunda normal familj.

PETTER

Hur jävla normal kommer hennes tonår bli ändå? Jag menar, jättekannibalerna är på väg hit. Dom har siktats i norra Irak, det är inte många mil från Europa.

KLAUDIA

Jag vet. Men det är fortfarande så svårt att ta det på allvar liksom. Jättekannibaler ...

PETTER

För helvete, dom river taken i Bagdad medan vi står här och pratar – och böjer sig ner och plockar barn som vi plockar bär.

KLAUDIA

Fine! Gör slut då! Bara gör det! Men skyll inte på jävla jättekannibaler i Irak.

PETTER

Det gör jag ju inte heller.

KLAUDIA

Men Kajsa säger att det bästa vi kan göra för våra barn är bara att fortsätta livet som vanligt. Det är inte bra för deras psykiska hälsa att hålla på och oroa sig över om och när kannibalerna kommer.

PETTER

(till Albin) Och vem var Kajsa nu igen?

ALBIN

Montessoricancern.

KLAUDIA

Sluta kalla henne det! Hon vet vad hon pratar om; hon jobbar på SOS barnbyar.

PETTER

(till Albin) Var hon inte bibliotekchef?

KLAUDIA

Hon jobbar där ideellt – och hon har en jävligt bra poäng. Jättekannibaler är inget vi kan kontrollera, och det är fan så mycket bättre för våra barn att vi fokuserar på det vi *kan* kontrollera. Lokalsamhället. Nära och kära. Vårt eget liv – vad vi vill ha ut av det.

PETTER

Jaha. Och vad vill du ha ut av livet då? *(får inget svar)* För jag vet inte det. Det enda jag vet som du har velat, det är: jag vill ha barn, jag vill skilja mig – och så vill jag flytta till Stockholm. Och det där sista gav du upp på fjorton dar.

KLAUDIA

(ställd) Hur ska jag kunna veta det, när ni stör mig hela tiden!

PETTER

Klaudia Ohlsson Brzezinski – som om av nån jävla anledning fortfarande bär mitt efternamn – vad vill du ha ut av livet?

KLAUDIA

(efter ett ögonblick) Jag vill bara ... vara del av samhället här. Inte på nåder. Som exfrun till den tokige skrotbils mannen som ingen gillar, och alla säger "men hon är faktiskt ganska trevlig ändå". Utan på riktigt, som en naturlig del av gemenskapen bara. Fattar du många kontakter jag har fått via föreningen? Hur folk ser på mig annorlunda nu. Hur tror du jag fick mitt nya jobb? *(kort paus)* Och det är så Lova får en fotbollskarriär. För det spelar ingen roll hur många löpningar hon tar om ingen passar henne. Det går inte att stå utanför. *(till Petter)* Jag vill inte att hon ska bli som dig.

Kort paus, Petter på väg att gå.

PETTER

Okej.

Albin är också på väg att gå.

KLAUDIA

Bra. Ni går hem då?

PETTER

Va – nä.

ALBIN

(samtidigt) Nä.

KLAUDIA

Var ska ni då?

PETTER

Hotell. Malmö. Jag sa ju det.

KLAUDIA

(till Albin) Och du då?

ALBIN

Öh ... löprunda i skogen, tänkte jag.

KLAUDIA

Löprunda?

ALBIN

Ja. Jag har inte hunnit idag. Det känns inte bra att missa ett pass.

KLAUDIA

Nä-ä.

ALBIN

Vad då, nä-ä?

KLAUDIA

Du ska inte ut på löprunda, och Petter ska inte till Malmö. Ni ska ... Ni ska komma hem till mig och äta middag.

PETTER

Nej.

KLAUDIA

Jo. Ni ska äta middag och sen ska vi prata ut om det här. För jag har investerat allt i det här ungdomslaget – och ni kan inte bara förstöra det av ingen anledning överhuvudtaget. *(till Albin)* Och jag vet att SOS barnbyar inte jobbar med adoption, men jag ringer Kajsa, för hon vet säkert –

PETTER

(avbryter) Du ringer fan inte Kajsa! Då vet jag inte vad jag gör.

KLAUDIA

Fine, fine! Jag ringer inte Kajsa. Men ni två *ska* prata ut om det här.

PETTER

Det bestämmer inte du.

ALBIN

Jag kan komma på middag. Det går bra.

KLAUDIA

Tack. *(går fram och klappar Albin på kinden)* Tack. *(till Petter)* Jag kan göra chili-bea till dig.

PETTER

Jag vill inte ha bea.

KLAUDIA

Chili-bea.

PETTER

Det är inte det jag vill ha, Klaudia.

KLAUDIA

Snälla?

Petter verkar inte kunna säga nej igen, men scenen slutar innan han hunnit ta beslut.

5. Fortfarande skymning över fotbollsplanerna. Fast ett år har passerat.

Albin kysser en överrumplad Klaudia.

KLAUDIA

Vad i helvete håller du på med! (slår honom) Din jävla pissgurka!

ALBIN

Förlåt!

KLAUDIA

(slår honom direkt igen) Är du helt dum i huvudet!

ALBIN

Jag trodde du ville att jag skulle kyssa dig.

KLAUDIA

Varför i helvete ... Hur kan du vara så jävla dum i huvudet! Om vi bara bortser ett ögonblick från att jag *aldrig* varit attraherad av dig – och du vet det. Varför får du för dig att göra det *nu*? Du har ju precis fixat allting med Petter, och ni har fått det bra igen.

ALBIN

Vi har det inte bra; vi har aldrig haft det bra. Det är bara du som tror det.

KLAUDIA

För ett år sen var det slut mellan er, och nu är han hemma och packar för bilsemester med dig.

ALBIN

Det är ingen semester. Han vill scouta isolerade platser, med färskvatten. Att flytta till. Det är därför vi ska till Finnskogarna.

KLAUDIA

Va! Han har väl inte sagt nånting om det till Lova? För han får fan inte ge henne några idéer om nåt.

ALBIN

Jag tror inte det.

KLAUDIA
Är du säker?

ALBIN
Ja, jag skulle berätta för dig i så fall. För du vet att det är dig jag vill vara med.

KLAUDIA
Jag vet. Och du vet – du vet, att jag inte vill vara med dig.

ALBIN
Och *du* vet – att jag inte är bi på riktigt.

KLAUDIA
Det är du visst.

ALBIN
Inte på riktigt. Jag är inte det. Jag har försökt i över sex år – med allt. Det går bara inte. Hur mycket du än vill.

KLAUDIA
Vad fan, skyller du det på mig!

ALBIN
Nä men, du pushade ju mig jävligt hårt.

KLAUDIA
Pushade dig! Jag försökte stödja dig, din jävla grottmänniska! Det var ju du som höll på och prata om att män borde leva med män. Eller var det bara en massa incel-bullshit?

ALBIN
Det är inte bullshit. Rent objektivt är det ingen dum idé; vi har massvis gemensamt.

KLAUDIA
Vänta ... Har du *nånsin* knullat honom?

ALBIN
(*tyst*) Jag är inte bi.

KLAUDIA

Herre-jävla-gud, du är ju ta mig fan helt jävla värdelös.

ALBIN

Petter är inte så jävla bi heller. Han gillar bara femboys egentligen.

KLAUDIA

Men varför rakar du dig inte då – och på med knästrumporna, hur jävla svårt ska det vara!

ALBIN

Och vem knullar du då!

KLAUDIA

Vem jag knullar – jag knullar: det har du inte ett skit med att göra.

ALBIN

Tålleman. Till och med jag vet det.

KLAUDIA

Dra åt helvete!

ALBIN

(stelnar till när han ser att någon betraktar dem från håll) Petter ... Petter är redan här. *(kort paus)* Han är på väg hit, vad fan gör vi nu?

KLAUDIA

Ingenting. Du och jag har bråkat, det är inget konstigt – gör inget konstigt av det bara.

Kludia och Albin gör sitt bästa för att verka oberörda när Petter kommer dit.

KLAUDIA

Vad du är tidig då. Allt bra?

PETTER

Bara bra. Fast du ser du som du sett en kannibal.

KLAUDIA

Va ... nä.

PETTER

Har han bekänt sin kärlek för dig? Är det som hänt.

KLAUDIA

Nej. Verkligen inte. Var har du fått det ifrån? Nej.

PETTER

(skrattar) Jaha. Okej. *(kort paus)* Du vet att han erkände det innan vi blev ihop. Och jag tyckte det var jävligt rakryggat av honom. Lite gammeldags hederligt så där – manligt! Och det var första gången jag faktiskt blev attraherad av honom. *(till Albin)* Så jag tycker det är lite fittigt att du nekar nu.

Albin vill säga något, men får inte ut sig det. Istället:

KLAUDIA

Varför är ni så jävla besatta av mig? Va! Vad fan är det! Det är så jäävla tröttsamt. Fattar ni inte det! Jag är så jävla trött. Så jävla, jävla trött. Ända in i själen. Varför kan ni inte låta mig vara bara?

ALBIN

(efter ett ögonblick, till Petter) Ja. Jag gjorde det.

PETTER

(till Albin) Bra. Bra. Så här vid slutet av världen borde du kunna erkänna det.

KLAUDIA

Sluta! Prata inte så där – och låt inte Lova höra dig prata om sånt.

PETTER

Vad fan, det var du som bad mig komma hit. Du bad oss båda – och nu är vi här. Vad fan vill du?

KLAUDIA

Inget. Det var inget viktigt. Jag vill bara inte att du oroar Lova.

PETTER

Nä, det var nåt du ville. Du har knappt sagt ett ljud till mig på ett år – och sen plötsligt ber du mig komma hit.

KLAUDIA

Skit samma, vi tar det en annan gång.

ALBIN

(till Petter) Hon vill att vi kommer på ett möte, på föreningen. Dom ska ta upp kannibalfrågan, det är bara det.

PETTER

(ironiskt) Jaha –ja, dom skulle bli skitglada då.

KLAUDIA

Ja, det skulle dom. Dom där gamla konflikterna, dom är väldigt gamla nu – ingen tänker på dom längre. Ni skulle vara jättevälkomna.

PETTER

Är du säker på det? För Tälleman stoppade en arg lapp i brevlådan bara för en månad sen.

KLAUDIA

Folk är oroliga, dom behöver prata av sig bara.

PETTER

Ja, det är klart som fan dom ska vara oroliga. Sarajevo står i brand.

KLAUDIA

Jag vet, det är fruktansvärt. Men jag tänker att det är ett bra sätt för dig att få in foten igen. För Lovas skull. Så du kan vara mer delaktig.

PETTER

Okej, jag ignorerar att du gravt underskattar hur mycket i skiten vi sitter. Men Lova – hon bryr sig inte om fotbollen längre.

KLAUDIA

Det är klart hon gör.

PETTER

Kannibalerna är allt hon tänker på.

KLAUDIA

Det är klart hon är jätteorolig. Men Line och kompisarna i laget är också jätteviktiga för henne.

PETTER

Kannibalerna har ätit upp halva Bosnien och ni ska spela mot Rosengård på söndag, det är helt jävla uppfuckat, Klaudia!

KLAUDIA

Sluta. Du låter som en extremist när du snackar så där.

ALBIN

Jag fattar inte – varför försöker du med det här igen?

KLAUDIA

Vad då "det här igen"?

ALBIN

Det här! Försök få Petter att passa in. Han passar inte in – lev med det!

KLAUDIA

Han är inte alls så svår som du tror. Han bara *fixerar* på grejer ibland. Kommer du ihåg hur tokig han var i dom där terrängbilarna? Med raktäcke och jeepdunkar och allt det där.

ALBIN

(sarkastiskt) Ja, jag kommer ihåg det, jag var i garaget med honom.

PETTER

(till Albin) Jag lade tusen timmar på Volvon.

KLAUDIA

Ja, precis – Volvon är ju jättefin. Och dom där mopederna du gjorde innan är ju super.

PETTER

(till Klaudia) Vänta nu. Varför är du på min sida helt plötsligt?

KLAUDIA

Jag har alltid varit på din sida. Jag tycker du ska vara precis som du är – bara ... skruva ner det ett snäpp eller två, det är allt.

PETTER

Hur skruvar man ner det faktum att står kannibaler utanför Saravejo – hundra meter höga och bepansrade?

KLAUDIA

Bara sluta fixera vid det så mycket. Jag menar, vad kan du göra åt saken? Du kan ju inte ta lastbilen ner till Balkan och hjälpa dom så klart.

PETTER

Ska vi bara lägga oss ner och dö då?

KLAUDIA

Nej. Det är därför jag vill att ni kommer. För att prata om det. Tillsammans.

PETTER

(efter ett ögonblick) Kan jag ta med Lova till Finnskogarna då?

KLAUDIA

Nej – gud, nej.

PETTER

Bara för en vecka, vi kommer ju tillbaka.

KLAUDIA

Hon har ju match mot Rosengård på söndag.

PETTER

Vad spelar det för roll?

KLAUDIA

Laget, dom räknar ju med henne; vi hoppas ju ta en poäng mot dom.

PETTER

Jag vill bara visa henne skogarna. Får hon inte ens det?

KLAUDIA

Du kan inte hålla på så här – och fiffla inne i hennes huvud. Jag kom på henne och Line med att kolla på biljettpriser till Kiruna. Du vet, Line är inte att lita på – hon kan vara en riktig liten bitch. Jag var varnat henne. Klubben har varit tydlig att vi måste agera med värdighet. En svensk fotbollsförening måste föregå med gott exempel.

PETTER

Mm. Visst. Och jag ska komma på ditt möte och agera med värdighet?

KLAUDIA

Och Albin också.

PETTER

Det tror jag inte blir aktuellt.

KLAUDIA

Det är klart ni båda ska komma. Kajsa vill jättegärna lära känna er. Vi har ju ett lesbiskt par bland föräldrarna, men inget bögpar – och vi vill att alla ska känna sig välkomna och inkluderade.

PETTER

Albin kommer inte att komma.

KLAUDIA

Varför skulle han inte komma?

PETTER

(till Albin) Ja, *varför* skulle han inte komma?

Albin svarar inte, tittar bara ner i marken.

PETTER

(till Kludia) För då skulle han bli igenkänd. Varför tror du han slutade som fystränare, varför är det är jag som hämtar pizzor varje gång?

KLAUDIA

Albin?

ALBIN

Det är ett jävla motionsspår! Det är därför det ligger träflis där! Det finns hur många jävla stigar som helst för hundjävlarna!

Albin håller huvudet högt och stormar ut.

KLAUDIA

(efter en paus) Kan du fatta att han försökte övertyga mig att han inte är bi? Han säger ju precis vad fan som helst.

PETTER

Han är inte bi. Han är bara lessen. Det är en viss skillnad.

6. Tillbaka till fotbollsplanerna, mer än ett år har gått och det är fullt med aktivitet här.

Petter sitter och följer nyhetsflödet på sin telefon. Klaudia kommer fram till honom.

KLAUDIA

Var är Lova, vet du det?

PETTER

Nä, jag vet inte.

KLAUDIA

Det är genomgång snart.

PETTER

Jag vet inte var hon är, jag vet bara att det här är sista matchen för henne.

KLAUDIA

Vad då, sista matchen? Det är ju tre kvar i serien.

PETTER

Det är hon själv som sa det: att det är sista hon tänker spela.

KLAUDIA

Jag tänker inte bråka med dig om det igen. Men du behöver ju inte sitta och glo i telefonen, du kan ju ringa henne i alla fall.

PETTER

Hon är säkert på väg.

KLAUDIA

Vad är det du glor på?

PETTER

Live-rapporteringen från invasionen.

KLAUDIA

Men lägg undan den skiten och ring henne!

PETTER

Men kolla runt. Nästan alla står med näsan i telefonen. Hela P7-regementet står med stridsvagnar på Falsterbonäset; dom har kört fast i sanden.

KLAUDIA

Ja! Fast Svt:s expert säger att det tar minst en månad innan kannibalerna tagit sig förbi Malmö. Och så länge kan vi väl ha det lite trevligt tillsammans. Det viktiga är ju att vara med familj och vänner, eller hur.

PETTER

Men gå och häng med Albin och Kajsa och dom då – och låt mig vara!

KLAUDIA

Fine! Men ring henne i alla fall, är du snäll – hon nonchar mina samtal.

Klaudia är på väg att gå, men inser att Petter inte tänker ringa dottern.

KLAUDIA

Tänker du ringa eller?

PETTER

Nej. Det tänker jag inte.

KLAUDIA

Varför inte då?

PETTER

Hon bestämmer själv om hon vill komma.

KLAUDIA

Hon kan inte bara komma och gå som hon vill; lagkamraterna litar på att hon ställer upp.

PETTER

Jag trött på att höra det, Klaudia.

KLAUDIA

Du, Line är inte här heller. Tror du inte jag fattar att dom hittar på nån skit tillsammans.

PETTER

Jo, man kan ju alltid hoppas.

KLAUDIA

(inser att något är fel) Vad fan har du gjort?

PETTER

Ingenting.

KLAUDIA

(sparkar honom på smalbenet) Var fan är hon?

PETTER

Lägg av!

KLAUDIA

Var fan är min dotter, Petter! Vad har du gjort! *(sparkar honom igen)* Jag svär. Om du har gjort nåt.

PETTER

Jag gav Volvon till henne.

KLAUDIA

(ropar) Albin! Albin! Kom hit!

PETTER

Jag satte på nya terrängdäck också. Och stuvade den full med bensin och sovsäckar och allt man kan behöva.

KLAUDIA

Du är ju inte klok, dom är sexton år gamla!

Albin kommer springande.

PETTER

Dom gör vad dom vill med det.

KLAUDIA

(till Albin) Han har fan tappat det helt. Han har gett ungarna en bil!

PETTER

Och jag hoppas dom är halvvägs till fjällen nu.

ALBIN

(samtidigt, till Klaudia) Det är lugnt, jag har fixat det.

PETTER

(till Albin) Sluta simpa för henne!

KLAUDIA

Käften! Låt honom vara.

ALBIN

Det är lugnt. Dom kommer ingenstans.

Petter tystnar när han inser att han blivit förrådd.

KLAUDIA

Hur vet du det?

ALBIN

Jag misstänkte. *(fram ur fickan)* Så jag plockade tändstiften.

Klaudia kramar tacksamt om honom.

PETTER

(till Albin) Din jävla Jussi-fitta.

KLAUDIA

(ställer sig emellan) Och vem fan skulle du vara i så fall! Sofia! Som skickar ut två ungar i bergen alldeles ensamma.

PETTER

Det är enda sättet. Jag försökte få henne och åka med mig. Men hon vill inte lämna dig åt kannibalerna. Och du vägrar ju röra på arslet. Så jag sa att om hon stack, utan dig – så skulle du få arslet ur vagnen och följa efter.

PETTER

(fortsätter) Så jag lovade att stanna kvar och se till att du kommer härifrån; jag har gjort klart växellådan på Hiluxen, vi kan åka vilken sekund som helst.

ALBIN

Inte utan tändstiften.

PETTER

Håll käften! Det spelar ingen roll hur mycket du simpar, hon kommer ändå aldrig vilja ha dig.

KLAUDIA

Ibland tror jag fan att du är Tengil. Så jävla ond.

PETTER

Tengil försökte i alla fall göra nåt med den eldsprutande jättedraken.

KLAUDIA

(samlar sig och försöker tala allvar med honom) Du kan inte göra så här. Hon håller redan på att bli galen av oro, du kan inte elda på det. Du. Vi. Måste vara en trygghet i allt det här. Hon behöver det: lite normalitet i vardagen.

PETTER

Hemmamatch mot HIF?

KLAUDIA

Ja! Precis det. Få vara tillsammans med dom som betyder nåt för henne. Du och jag – och alla hennes vänner.

ALBIN

Det finns ändå ingenstans att fly.

PETTER

Det är ändå betydligt säkrare än här. Att lägga några hundra mil mellan Lova, och kannibalerna.

ALBIN

Dom kommer täcka hela joden till slut, kannibalerna.

PETTER

Kanske det. I slutändan. Men det är ändå värt att *försöka* överleva.

ALBIN

Du gjorde ju ingenting när dom stod utanför Sarajevo. Eller ännu tidigare – varför åkte du inte till Filippinerna för fem år sen?

KLAUDIA

(lugnt, till Albin) Vi ska inte vara arga, och besvikna på varann nu. *(till Petter)* Jag menar, titta på Albin – så mycket mer balanserad han är nu. Så mycket han har växt under det här året. Du, ska du inte följa med upp till dressyrstallet efter matchen? Vi ska grilla korv, hela laget. Och jag vet att du hatar dom, men Tolleman har med sig ett fat hembryggd IPA, och det låter väl inte så dumt? Och om Albin hittade modet så kan du också det. Det är bättre: att vara tillsammans med andra. Och Kajsa vill fortfarande träffa dig. Du vet, Albin och hon, dom gick på hästterapikurs tillsammans.

ALBIN

(som svar på Petters frågande blick) Hästunderstöd terapi, för psykosocial utveckling. Det var intressant faktiskt.

PETTER

(förbryllad, till Kludia) Men jättekannibalerna ...

KLAUDIA

Jag vet. Dom kommer att komma. Det är inget vi kan göra åt det. Och jättekannibalerna ... *(med viss upphetsning)* dom är så stora. Det är ganska fantastiskt ändå. Att vi kommer få se dom. På riktigt. Det kommer att bli en upplevelse.

PETTER

Men dom är kannibaler. Dom kommer äta upp oss.

KLAUDIA

Fast kanske inte. *(kort paus)* Vi vet ju inte. Dom kanske inte äter upp just oss. Det finns ju alltid en chans – eller hur?

PETTER

(ännu mer förbryllad) Nä.

KLAUDIA

(övertygad) Jo. Jag tror dom kommer skona oss. Jag tror det.

Solen går i moln medan Petter försöker processa vad som precis har skett.

Petters garage, en månad senare. En beväpnad Albin rotar i hög med flightcases i mörket. Artillerield i fjärran.

Petter kommer in och överraskar Albin genom att skina en ficklampa rakt emot honom.

PETTER

Vad fan håller du på med?

ALBIN

Förlåt, jag trodde inte du var hemma. Jag bara hämtar dom sista av mina grejer; jag ville inte störa.

PETTER

Du hämtade dom för en månad sen.

ALBIN

Jag har en låda. Här nånstans.

PETTER

Det är mitt batteripack.

Båda gör en rörelse för att ta batteripacket, men stannar upp. Ingen av dem vill eskalera och göra situationen våldsam.

ALBIN

Jag är ledsen, dom behöver det uppe i klubbhuset; strömmen är nere överallt. Och du är bara en person, det är hur många som helst däruppe.

PETTER

Och tanken att fråga snällt slog dig inte?

ALBIN

Förlåt. Kan jag låna batteripacket?

PETTER

Nej.

ALBIN

Nästan alla är där. Vi behöver det mer än dig.

PETTER

Ni har kört dieselgeneratorn varje natt i två veckor, det är inte mitt fel om ni har slut på soppa. Vad fan har ni tänt hela natten för?

ALBIN

Lova är där också.

PETTER

Jag vet! (*kort paus*) Och om du skickar ner henne till mig, så kan du ta den.

ALBIN

Det kan inte jag bestämma så klart. Hon vill vara med sin mamma, det fattar du väl.

PETTER

Då får ni klara er utan el.

ALBIN

Det här kan vara din sista dag på jorden. Vill du verkligen vara ett själviskt svin hela vägen in i kaklet?

PETTER

Ni har ju för fan plundrat varenda förråd redan. Hur jävla många karaokekvällar ska ni ha däruppe?

ALBIN

(*efter ett ögonblick*) Men ta batteriet och följ med upp då. Alla kommer bli glada om du kommer med ström. Och då får du ju träffa Lova. Är inte det en bra idé?

PETTER

Ta med henne hit – så får du ta vad fan du vill.

ALBIN

Jag kan inte tvinga henne.

PETTER

Jag vill bara träffa min dotter i fred. Säg det till Klaudia.

ALBIN

Klaudia litar inte på dig, det vet du.

PETTER

Vad fan ska jag göra, tänker hon? Hon har ju snott Hiluxen och all min bensin redan.

ALBIN

Hon har bara lånat den. För att frakta majstången och brasveden.

PETTER

Kan jag få den tillbaka då?

ALBIN

Jag tror inte det är nån soppa kvar i den tyvärr.

Ljud utanför; någon rycker i en dörr.

LOVA

(utanför scenen) Pappa! Pappa!

PETTER

Här!

LOVA

Pappa?

PETTER

I garaget, Lova!

Lova kommer in.

LOVA

(ställer sig framför Petter) Han har ett vapen, pappa.

ALBIN

Jag skulle aldrig använda det mot *honom*, Lova. Det är om det dyker upp plundrare från Malmö bara.

PETTER

(*till Albin*) Ta batteriet bara.

LOVA

(*till Petter*) Det börjar bli helt galet uppe i klubbhuset, dom har kräftska och dansar små grodorna.

ALBIN

(*till Lova*) Mamma kommer bli jätteorolig om hon inte hittar dig.

PETTER

Ta batteriet – och låt oss vara ifred.

ALBIN

(*till Lova*) Följ med mig tillbaka, än du snäll. Du vet hur rädd hon blir för din skull.

PETTER

Hon kom hit självmant. Vad fan ska du göra? Ska du tvinga henne under vapenhot, eller!

ALBIN

Det skulle jag aldrig göra. Jag försöker bara göra det bra för alla.

PETTER

Så ta det du kom här för att sno då!

ALBIN

Snälla, Lova! Din mamma kommer bli jättearg på mig.

LOVA

Nej. Jag tänker inte gå med *dig* – jävla psycho-joggare.

Paus.

ALBIN

(tar batteripacket) Okej, jag tar den – och så kommer jag tillbaka med din mamma, Lova. Så får ni reda ut det. Lovar du att stanna här så länge?

LOVA

Jag behöver inte lova *dig* nånting –

PETTER

(avbryter) Hon stannar här. Du behöver inte oroa dig.

ALBIN

Bra. *(till Petter)* Tack så mycket.

Albin skyndar därifrån med batteripacket.

LOVA

(nära att bryta samman) Mamma ... jag vet inte vad det är med henne; hon har gnuggat ramslök över hela kroppen ... för att hon sett nåt på Tik tok om det, att kannibalerna hatar smaken –

PETTER

(avbryter vänligt) Jag vet, jag vet, gumman. Jag är ledsen.

LOVA

Och Tolleman har målat sig blå och gul och springer omkring och sjunger "När vindarna viskar mitt namn" ...

PETTER

Dom har tappat det, det är inte ditt fel. Var är dina kompisar nånstans?

LOVA

Hemma hos Line. Dom röjer ut källaren, för ...

PETTER

Bra. Bra. Men det räcker inte. Lyssna på mig, Lova! Ni måste ta er härifrån. Du och dina kompisar måste ta er härifrån.

LOVA

Hur då?

PETTER

Vi har inte mycket tid – lyssna på mig! Jag har gömt Volvon och tvåhundra liter bensin borta vid tågspåret. Ta dina kompisar och sen kör ni hela vägen till Kiruna och gömmer er i gruvan där. Jag vet att folk har försökt, och det har inte gått – men den är femtonhundra meter djup och det är er bästa chans.

LOVA

Men, mamma ... jag kan inte ...

PETTER

Jag vet, jag vet. Det är inte rättvist, det är inte det. Att du måste. Men du måste. Lämna henne. Ta dina kompisar och bara kör härifrån det fortaste ni kan. Det är enda utvägen.

LOVA

Du då? Det finns plats i bilen.

PETTER

Nej. Ta dina kompisar – dom är unga. Jag har fått min chans redan. Ni förtjänar den nu.

LOVA

Men *en* till kan vi ta i bilen.

PETTER

Jag har en plats att gömma mig. Inte lika bra som gruvan. Men oroa dig inte, det ger mig en chans i alla fall. Det viktiga är att *ni* kommer härifrån.

LOVA

(tvekar ett ögonblick, men ...) Okej. Okej.

Ljud av massförstörelse i närområdet. Båda stannar upp en sekund.

LOVA

Du vet – du är inte alls så dum och dålig som du tror du är, det är du inte.

PETTER

Tack, gumman! (*pussar hennes panna*) Men där har du helt fel. Fast du är väldigt snäll som säger det.

Lova klappar pappas kind, innan hon vänder sig om och springer därifrån. Petter sätter sig ner och väntar på civiluppbådet från klubbhuset.

Ljud av ytterligare förstörelse. Albin kommer tillbaka, lätt chockskadad och med batteripacket krampaktigt i handen.

ALBIN

Jag såg dom. (*kort paus*) En av dom klev rakt över B-planen och lyfte upp Klaudia och Kajsa – och åt upp dom. Bara så där. Som två smultron.

PETTER

Ja, jo – dom gör ju det: jättekannibalerna.

ALBIN

Jag kan inte tro det. Att dom är borta.

PETTER

Nä, det är ju lite svårt att tro – att dom som tydligt demonstrerat att dom vill döda en, faktiskt *vill* döda en.

ALBIN

(*stirrar på Petter*) Vad ska vi göra nu?

PETTER

Du kan göra precis vad fan du vill. Jag – jag ska ta min Puch Dakota och se om jag inte kan ta mig till Ålabodarna och hitta en båt.

ALBIN

Puchen går i tjugofem, det finns inte en chans.

PETTER

Den går inte mer än femton med dig bakpå.

Albin vill fråga om det betyder ... men är så överraskad att han inte kan säga något. Istället:

PETTER

Ja, du kan följa med. *(kort paus)* Ta med dig batteripacket. Vem vet, vi kanske behöver det – jag kan inte ett skit om båtar.

ALBIN

Inte jag heller.

Petter och Albin flyr tillsammans.

Ljud av förstörelse och en tvåtaktsmotor som försvinner i fjärran.
